

τήν προσοχή του ανθρώπου, ώστε να προφυλάσσεται από τὸ ἀτύχημα.

Καὶ αὐτὸ ἐπιδιώκεται μὲ διάφορα μέσα : Μὲ τὴν ἐκδοσὴ βιβλίων, μὲ ἐκτύπωση λιθογραφημένων εἰκόνων στίς ὁποῖες βλέπει κανεὶς παραστατικὰ πῶς μπορεῖ νὰ πάθῃ ἀτύχημα, καὶ πῶς θὰ μποροῦσε νὰ προλάβῃ τὸ ἀτύχημα μὲ λίγη προσοχὴ ἐκ μέρους του. Καὶ τέλος, μὲ τὴ διδασκαλίαν, ἰδίως στὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια μαθαίνουν πῶς νὰ προσέχουν γιὰ νὰ ἀποφεύγουν τὸ ἀτύχημα.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι, οἱ Ἕλληνες εἶμαστε πολὺ ριψοκίνδουνοι. Καὶ τίς περισσώτερες φορὲς ἀπρόσεκτοι, ἀδιάφοροι καὶ προχειρολόγοι. Αὐτὰ γίνονται πολὺ συχνά, ἀφορμὲς ἀτυχημάτων. Γι' αὐτὸ, πρέπει νὰ καλλιεργήσουμε συστηματικὰ τὴν προσοχὴ, τὴν παρατηρητικότηνα, τὴν φρόνηση, τὴν προβλεπτικότηνα, πού πρέπει κανεὶς νὰ ἔχῃ πάντοτε, στὴ δουλειὰ καὶ γενικῶς στὴ ζωὴ. Πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ σιγὰ—σιγὰ ὁ καθένας τὴ συνείδηση τῆς « αὐτοπροσεξίας ». Νὰ μάθῃ, ὅπου καὶ ἂν βρισκται νὰ σκέπτεται : πῶς πρέπει νὰ προφυλάξῃ τὸν ἑαυτὸν ἀπὸ ἀτύχημα, τὸ ὁποῖο, ὅπως εἴπαμε, παραφυλάει παντοῦ. Καὶ ὅτι πάντοτε πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικός. Νὰ μὴ ἔχῃ, ὅτι μπορεῖ ἀπὸ ὁποιοῦδήποτε λόγο νὰ πάθῃ ἀτύχημα.

Τὰ τελευταῖα χρόνια, τὰ ἀγροτικὰ ἀτύχημα αὐξάνουν σὲ ἀριθμὸ ἀνησυχητικὸ ! Καὶ οἱ αἰτίες τῶν ἀτυχημάτων εἶναι πολλές. Ἄλλοι ἀγρότες τραυματίζονται μὲ τὸ δρεπάνι κατὰ τὸ θερσίσιμό, ἢ μὲ τὸ πριόνι κατὰ τὸ κλάδεμα, ἢ μὲ τὸ τσεκούρι στὴν ὕλοτομία, μὰ καὶ σὲ κάθε δουλειὰ πού γίνεται στὸ σπιτί ἢ καὶ στὰ κτήματα.

Γι' αὐτὸ πρέπει κάθε ἐργασία νὰ γίνεται μὲ προσοχὴ. Νὰ ὑπάρχουν τὰ κατάλληλα καὶ γερά, καλῆς ποιότητος, ἐργαλεῖα καὶ νὰ διατηροῦνται προσεκτικὰ, πάντοτε, σὲ καλὴ κατάστασις : Διότι τὰ ἐργαλεῖα πού εἶναι ἀπειρολήτα, σκουριασμένα, σὲ κακὴ κατάστασις, ἐξὸν πού δὲν κάνουν σωστὴ δουλειὰ, συχνὰ προκαλοῦν ἀτυχήματα.

Τὸ ξύλο τοῦ σκεπαριοῦ, τοῦ σφυριοῦ ἢ τοῦ τσεκουριοῦ, πρέπει νὰ εἶναι καλὰ σφηνωμένο στὴν τρύπα τοῦ ἐργαλεῖου. Ἄν ἀντιληφθῶμε ὅτι ἔχει «μποσκάρη» καὶ παίξει ἐλεύθερο στὴν ὀπῆ τοῦ τσεκουριοῦ, πρέπει νὰ τὸ βάζουμε ἀπὸ βραδύς σ' ἕνα κουβά μὲ νερό, γιὰ νὰ σφύξῃ. Πολλὲς φορὲς τσεκούρια ἢ σκεπάρνια ξέφυγαν τὴν ὥρα πού πελέκαγαν καὶ σκότωσαν ἀνθρώπους.

Κακὴ συνήθεια νὰ ἀκουμποῦμε κερτερὰ ἐργαλεῖα ὅπου βροῦμε, μὲ κίνδυνον νὰ τραυματίσουν στὰ πόδια ἄλλους ἀνθρώπους πού τὴν ἔχουν, μὴ ξεύροντας τὸν κίνδυνον, θὰ τὰ πατήσουν. Ἐπίσης κακὴ συνήθεια νὰ τὰ

κρεμοῦμε ἀνοικοκῦρετα καὶ ἐπιπόλαια σὲ μικρὰ καρφιά, ἔτσι πού μπορεῖ νὰ πέσουν καὶ νὰ τραυματίσουν ὅποιον βρεθῇ ἀπὸ κάτω τους.

Ἐὰν τυχόν κτυπήσῃ, τραυματισθῇ κανεὶς, δὲν πρέπει νὰ ἀφήνῃ ὁποιαδήποτε πληγὴ χωρὶς νὰ τὴν ἐπιδέσῃ μὲ μεγάλῃ προσοχῇ, καθαριότητι καὶ ἀντισηψία. Γι' αὐτὸ, πρέπει ὅλοι οἱ νέοι νὰ μάθουν τίς ἀπαραίτητες στοιχειώδεις γνώσεις γιὰ νὰ δίνουν, σὲ περιπτώσει ἀνάγκης, τίς πρώτες βοηθίες σὲ ὅποιον τραυματισθῇ. Μικρὴ πληγὴ ἔγινε πολλὰς φορὲς, λόγῳ κακῆς περιποιήσεως, αἰτία ἀκρωτηριασμοῦ καὶ θανάτου.

Πολλά, πάρα πολλά ἀτυχήματα ἔχουν συμβῆ ἀπὸ τὰ πηγάδια. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε προφυλαγμένα, σκεπασμένα προσεκτικὰ καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι μέσα σὲ αὐτὰ ἢ σὲ σπῖτια πού ἔχουνε μικρὰ παιδιὰ. Ἔτσι δὲν θὰ πέσουν τὰ μικρὰ παιδιὰ. Μὰ οὔτε καὶ ζῶα, πού μολύνουν τὸ νερὸ καὶ δημιουργοῦν ἀσθένειες καὶ ἐπιδημίες.

Δὲν πρέπει νὰ κατεβαίνῃ κανεὶς στὸ πηγάδι, ἂν δὲν εἶναι εἰδικός. Πολλὰς φορὲς μέσα στὰ πηγάδια—καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι βαθειὰ—δημιουργεῖται ἀτμόσφαιρα δηλητηριώδης. Καὶ συμβαίνει ἀνθρώποι νὰ βροῦν τὸν θάνατον ὅταν κατεβούν σ' αὐτὰ.

Ἄν τὸ πηγάδι ἔχῃ μηχανοκίνητη ἀντλία, νὰ μὴ καταπιάνεται ὁ καθένας νὰ βάλῃ ἐμπρός, ἢ νὰ συντηρήσῃ ἢ νὰ λαδῶσῃ τὴν μηχανή. Μπορεῖ νὰ πάθῃ ἀτύχημα ἢ νὰ μπλεχθῇ τὸ χέρι του στὸ λουρί, ἔτσι νὰ κτυπήσῃ στὸ βολάν τῆς μηχανῆς ἢ μπορεῖ νὰ πάθῃ ἀτύχημα κάθε λογῆς. Ὅποιος χειρίζεται τὴν μηχανή πρέπει νὰ εἶναι ἐμπειρός, νὰ ξέρῃ καλὰ νὰ τὴν χειρισθῇ. Ἄν ὁ πετρελαιοκίνητῆρας εἶναι ἐγκατεστημένος μέσα στὸ πηγάδι, νὰ μὴ κατεβαίνῃ κανεὶς, διότι τὰ ἀέρια ἀπὸ τὴν καύση τοῦ πετρελαίου εἶναι δηλητηριώδη. Ἄπὸ τὴν αἰτία αὐτὴ ἔχουν προκληθῆ πολλὰ ἀτυχήματα.

Τελειώνουμε δίνοντας μιὰ συμβουλή : Μὴ κάνετε τὸν παντογνώστη. Εἶναι στὴν ἰδιοσυγκρασίαν μὲς ἢ πολυπραγμοσύνη. Ἄλλὰ πολλὰς φορὲς, αὐτὴ γίνεται αἰτία ἀτυχημάτων. Γιατί, ὅποιος δὲν εἶναι εἰδικός σὲ μιὰ δουλειὰ, δὲν μπορεῖ νὰ ξεύρῃ τὰ μυστικὰ της, τοὺς κινδύνους της. Ὡστε, μὴ καταπιάνεσθε μὲ δουλειὰς πού δὲν τίς ξεύρετε, πρὶν νὰ μάθετε ἀπὸ εἰδικὸ, τί πρέπει νὰ προσέχετε καὶ πῶς νὰ δουλεύετε μεθοδικὰ, σίγουρα, ἀκίνδυνα.

Ἡ θεία ἐντολὴ εἶναι νὰ τρώμε τὸ ψάμι μὲς μὲ τὸν τίμιον ἰδρώτα τῆς δουλειᾶς. Ἄλλὰ ὄχι μὲ τὸ αἷμα. Αὐτὸ δὲν τὸ θέλει οὔτε ὁ θεὸς οὔτε ὁ ἀνθρώπινος νόμος.

Ε. ΑΝΑΡΤΗΤΟ

(Ἄπὸ τὸ «Δελτίον Ἀγροτικῆς Τραπέζης»)